

гато бѣше. И го зная отъ слѣдующата случка. По онова врѣме братъ ми покойния Бобековъ бѣши емигриралъ въ Букурешъ и ний съ майка ми за да не теглимъ отъ турцитѣ и нашитѣ съотечественници, защото каквото и да ставаше, се на насъ се приписваше и ни се натякваше за брата ми и ний се принудихме и намѣрихме се въ Букурешъ. Това бѣше въ 1877 год. Като си сѣдѣхме въ квартирата съ майка ми, дойде братъ ми, съ единъ човѣкъ непознатъ, малко нисѣкъ, и щомъ влѣзоха братъ ми му каза, тази е майка ми и каза на насъ „този е моя спасителъ“, като посочи къмъ г-на Стамболова. Слѣдъ това азъ постъпихъ въ опълчението и не го виждахъ доста врѣме. Виждахъ го единъ пхтъ въ послѣдно врѣме, слѣдъ смъртѣта на брата ми въ църква, гдѣто държеше слово и описваше нѣкои нѣща за възстанието и въ врѣме на Руско-Турската война. А защо братъ ми нарѣче г-на Стамболова спасителъ, бждете любезни да ме изслушате.

Послѣ възстанието Панагюрско, братъ ми, слѣдъ като се избавилъ, избѣгалъ въ Копривщица съ двама другари, като мислилъ отъ тамъ да избѣга въ Стара-Планина и да заmine за Ромъния. Отишълъ въ Копривщица, но тамъ намѣрили за добръ та ги затворили — нѣкои въ църквата и други въ аптеката, съ цѣль като дойдатъ турцитѣ да имъ кажатъ — ето тѣзи сж бунтовниците. Заблѣжли другаритѣ на брата ми неговото положение, искали да ги освободятъ, като казвали, че турцитѣ сж разбити, но тѣ не вѣрвали на това и не рачили да ги пуснатъ, но най-послѣ се принудили и ги пуснали; излизатъ и 35 души потеглили веднага за Стара-Планина, отъ които само трима сж могли да се домогнатъ до едно село Самоводени. Братъ ми и единъ неговъ другаръ сж били разбити и хванати отъ българитѣ, които като ги видѣли, взели ги за съмнителни лица и отишли да съобщатъ на турцитѣ, обаче тамъ за щастие се намѣрилъ г-нъ Стамболовъ и прѣди да направятъ това селянитѣ съобщили му, че такива и такива хора сж дошли и какво да правимъ съ тѣхъ. Той полюбопитствувалъ да види кои сж тия хора и отишълъ при тѣхъ и видѣлъ брата ми и неговия другаръ, убѣждава селянитѣ да не ги прѣдаватъ, и се крили заедно, хранили сж ги тамъ, облачили сж ги, въобще всичкитѣ удобства имъ сж давали, и благодарение на г-на Стамболова сж се спасили отъ смъртъ въ това село. Азъ като зная това могъ ли да имамъ замисль противъ г-на Стамболова? Азъ могъ да ви кажа, че идеала,